

man absolut ikke ønsker tingene skal være. Og derfor skal vi selvfølgelig se på, hvordan det er i andre lande, men det er ikke det, der bestemmer, hvordan det skal være i Danmark.

Selvfølgelig skal vi se på, hvilken betydning det har for os, at man i andre lande har anden lovgivning. Men det, vi skal beslutte, er, hvordan vi synes, det skal være. Hvilke grænser vil vi sætte for, hvad forskerne skal have lov til, hvilke grænser skal vi sætte for, hvordan vi mener, man kan anvende de her forskellige teknikker, hvilke grænser mener vi, at der er behov for.

Så spørger fru Hanne Severinsen med hensyn til grænsen mellem organer og celler. Selvfølgelig skal vi skelne i debatten, også med hensyn til, hvad det er for nogle ting, vi tager stilling til. Men derfor er det jo svært at undgå at komme ind på de skrækscenarier, som nogle af os mener, der kan være tale om, når vi taler glidebane i forhold til, hvis man begynder at give los med hensyn til grænserne, og hvor det så er, vi ender henne.

Så til fru Margrete Auken: Enhedslisten er helt enig i, at befrugtede æg ikke skal bruges til andet end til, at man så vidt muligt prøver at få skabt nogle børn, netop fordi vi ikke ønsker, at der skal være noget som helst pres på kvinderne til at begynde at levere æg, og også fordi vi etisk ikke mener, man kan forsvare at bruge dem. Så det er vi meget enige i.

Men som jeg sagde i mit indlæg før, ønsker vi altså at få den grundige behandling af et lovforslag, så vi er sikre på, hvor vi sætter grænserne henne, og så vi forhåbentlig, når vi skal behandle det lovforslag, ikke skal stå med de her usikkerheder, men kan tage den helt grundlæggende debat om, hvor det er, vi sætter grænserne.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal gøre det meget kort og blot kvittere for et antal ting. Jeg skal endnu en gang kvittere for, at Kristeligt Folkeparti har rejst debatten her i dag og også kvittere for en god debat med mange nuancer. Og så sidst, men ikke mindst, kvittere for det forslag til vedtagelse, som jo altså samler ganske bred opbakning i Folketinget, hvilket betyder, at Folketinget jo i virkeligheden forpligter sig selv til at sætte en deadline for denne her diskussion. Det er i sig selv ganske positivt.

Uden at det skal blive for lomme filosofisk eller for hverdagsagtigt, tror jeg, at vi er mange, der gennem tiden har prøvet, at først når der for alvor var en deadline, så fik man arbejdet fra

hånden. Det tror jeg egentlig også godt kan overføres til denne debat, som rummer så mange dilemmaer i sig, men hvor det jo samtidig er så vigtigt, at vi får truffet nogle bæredygtige konklusioner, sådan at vi ikke så at sige skal reparere på lovgivningen hele tiden i takt med, at udfordringerne viser sig, men at vi gennemtænkt og i sammenhæng kan sætte nogle grænser, der forhåbentlig vil være bred opbakning til.

Hvor de grænser går, kan jo ikke helt præcist aflæses af debatten her i dag. Og som jeg også sagde indledningsvis, har regeringen heller ikke fastlagt nogen position med hensyn til disse spørgsmål, før vi får høringsen til foråret, som jo i sig selv også skaber et grundlag for, at debatten i Folketingets partier kan kvalificeres yderligere.

Jeg tror ganske meget på, at den vedtagelse, der her er lagt op til, fremmer sagen derved, at Folketingets politiske partier, gruppe for gruppe, nu i virkeligheden gennem denne vedtagelse forpligter sig til alvorsfuldt at gå ind i disse spørgsmål, som jo også kræver, at vi alle hver især som parlamentarikere nu bruger lidt kræfter på at komme ind i den teknologi, der gemmer sig bag det her.

I mange andre debatter, når vi diskuterer infrastruktur eller skat, eller hvad det nu kunne være, møder vi jo alle sammen her frem i det parlamentariske arbejde med en intuitiv fornemmelse af hele begrebsapparatet. Her er vi ude i et, tror jeg, for mange af os nyt område. Alene terminologien kan jo være svær at få ind under huden, og jeg skal ligesom Folketingets formand beklage, at de ord, vi skal anvende i denne debat, ikke er ord, der ligger let på tungen. Jeg havde faktisk gerne set, at en følgevirkning af det arbejde, der har været i Genteknologiudvalget, havde været, at vi havde fået et dansk begrebsapparat, sådan at man ikke, når man slår op i ordlisten for at finde ud af, hvad embryonale stamceller i virkeligheden er for noget, kan læse, at det er stamceller, der er udtaget fra blastocysten, typisk 4-6 dage efter befrugtningen.

Kl. 17.15

Men alene det her, kan man sige, synliggør jo behovet for, at vi nu får en deadline for en debat, som i sig selv skaber et motiv for, at vi alle som politikere sætter os lidt grundigere ind i de her ting, og det synes jeg egentlig også jeg fornemmer efter debatten her i dag, at der fortsat kan være brug for.

Når der f.eks. manes det billede frem fra fru Margrete Auken, at det her nærmest har poten-